

Universitätsbibliothek Paderborn

**Svmma, Sive Avrea Armilla Bartholomæi Fvmi Placentini,
ordinis Prædicatorum, ac hæreticæ prauitatis Inquisitoris**

Fumo, Bartolomeo

Antverpiae, 1570

Infirmitas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30427

INFIRMITAS. IN GRATITUDO.

⁸ Sumere, sicut fecit sanctus Sebastianus, dummodum in tali habitu non sit aliquod principaliter institutum, ad discernendum profectores alicuius infidelitatis: tunc non licet, supra, *Apologia*, §.4. Fides, §.vlt. quia tunc mentitur contra suam professionem. An licet disputare cum infidelibus, supra, *Disputatio*, §.1. An ille qui nunquam audiuist de fide, possit excusari, supra, *Fides*, §.2. nam si in naturalibus existente necessitate Deus non deficit: multo minus in his, quae ad hominis salutem pertinent.

INFIRMITAS.

¹ INFIRMITAS animæ dicitur, quando impeditur anima à propria operatione propter inordinationem partium ipsius, ut quando irascibilis, & concupisibilis affectus passionibus, non subduntur rationi. Tho. prima secundæ, quæst. 77. a. 3. & tunc peccatur.

² PECCATUM ex tali infirmitate tunc mortale dicitur, quando est cum deliberao cōsensu rationis circa mortalia, vel procedit ad actum peccati mortalis, ut homicidij, vel huiusmodi: secus in subitis motibus, quibus ratio non potest occurtere. Tho. vbi supra, ibi enim non est rationis deliberao, cuius est ordinare.

³ INFIRMITAS animæ quādo tolliter inuoluntaria est, excusat à mortali penitū: quia non potest esse peccatum, quod omnino est inuoluntarium: ut si quis bibendo, & vini potentiam non cognoscendo inebrietur, & postmodum percuriat aliquem, excusat à mortali: quia talis passio fuit inuoluntaria. Si autem infirmitas hæc sit voluntaria directè, vel indirectè, non excusat. Dicitur voluntaria directa, quādo voluntas fertur in illud, ut quando quis intendit inebriari. Indirectè, quando voluntas fertur in causam: ut cum quis non vult inebriari, vult tamen vinum immoderatè bibere, timens tamen, & non curans de ebrietate. Ideo qui ex aliqua passione aliquem interficit, vel fornicatur quod tamen non in-

tendebat à principio: tamen quia potuit prohibere talem passionem, & debuit, & non fecit, indirectè voluit id. quod secutum, videlicet homicidium vel fornicationem. Thom. prima se-

condæ, supra, de ma. qu. 3. art. 10. ad quartum.

⁴ PASSIO præcedens iudicium rationis: secundum Th. qu. de ma. q. 3. a. 11. aliquiliter peccatum alleuiat, sequens autem aggrauat: sicut in beneficio passio præcedens minuit meritum, sequens autem auget. Signum est enim quodd motus voluntatis est fortior: idèo magis in benefaciendo meetur, & in male agendo peccat: unde passio non est meritum, vel peccari maioris causa, sed motus voluntatis, cuius passio signum dicitur.

⁵ AN famulus infirmus: debeat habere salario, vide supra, *Familia*, §.2. Infirmi à ieunio, & multis alijs obligationibus de consilio medici timorati excusantur.

INGRATITUDO.

¹ INGRATITUDO secundum Th. secunda secundæ, q. 107. & Archid. Flor. secunda parte. titu. 3. ca. 9. est virtus, quod committitur, quando beneficiatus non retribuit suo benefactori id, quod debet: habetque tres gradus. Primus, quando non retribuit, sed malum pro bono accepto dat. Secundus, quando dissimulat, vel beneficium vituperat. Tertius, quando non recognoscit beneficium, sed maleficium reputat: & opponit virtuti gratitudinis, quæ ad iustitiam pertinet: idèo semper est peccatum, cum virtuti opponatur. Materialiter autem sumptu, peccatum generale est, quia in omni peccato induxit, cum omne peccatum sit contra Deum: benefactorem nostrum. Formaliter vero est speciale peccatum, & etiam mortale in ontiendo, quæ necessatio sunt facienda, non retribuenda, quæ necessatio sunt retribuenda, non regrediendo, & non recognoscendo in causa, in quo hec sunt necessatio facienda. Mortale est etiam si haec

